

Rogues Roies

BUTLLETÍ MUNICIPAL DE LA POBLA DE SEGUR

NÚM 1. FEBRER 2017

EN PORTADA

El documental 'Foc, boscos i llegendes' s'endú el premi Pirene

EL REPORTATGE

La Cova de les Llenes i la vida neandertal al Pallars

NOTÍCIES

Estrenem rocòdrom

Instal·lat al pavelló municipal d'esports està en funcionament des de principis de desembre. S'hi pot anar pagant 2,5 €/h els socis i 4 €/h els no socis.

El Casal d'avis ja és un Casal Cívic

Des del mes de gener el Casal de Gent Gran ofereix activitats obertes a tots els públics. L'objectiu d'aquest canvi és crear un espai col·lectiu intergeneracional.

Èxit de viatgers amb el tren nou

Des de la posada en marxa dels nous trens, Ferrocarrils de la Generalitat ha registrat un 85% més de viatgers durant el 2016.

La Pobla a l'app Smartvila

És una app que aglutina informació del municipi i també podreu rebre avisos de les novetats i esdeveniments que es celebren.

Us fem a mans, el nou butlletí municipal Roques Roies. Aquest té com a objectiu presentar la informació més rellevant del municipi de forma clara i directa mitjançant un disseny més innovador, dinàmic i de fàcil lectura. L'Ajuntament vol donar un especial protagonisme a la ciutadania creant seccions que tenen com a finalitat facilitar la seva participació en l'elaboració del butlletí. La nostra revista, té un precedent: Sota l'Arbre, una publicació d'informació municipal editada des de juny del 1992 fins al juny del 2003.

El nou butlletí, Roques Roies deu el nom a la tonalitat vermella que tenen els Rocs de Queralt que estan formats de conglomerats amb origen continental, rics en òxid de ferro, esdevenint el massís de Collegats una icona paisatgística i d'identitat del nostre municipi. En definitiva, ROQUES ROIES pretén ser un nou canal de comunicació directe i accessible amb els veïns i veïnes que arribarà a totes les llars, i en especial pretén ser un reflex de l'activitat que es crea al nostre municipi. Per aquests motius, hem tractat i tractarem de treballar els temes que estan a l'ordre del dia a casa nostra i que generen interès entre la ciutadania i per descomptat, durant aquest procés, volem fomentar i engrescar la participació activa de tothom.

Rebeu una cordial salutació.

L'alcalde, Lluís Bellera i Juanmartí

Benestar social, Dona i Immigració. Assumpció Civís

Durant aquest trimestre hem organitzat un bon seguit d'activitats a la Residència Nostra Senyora de Ribera. Hem celebrat el Nadal amb la cantada dels infants de l'escola 'Els Raiers', cagant la tronca, amb la visita dels Reis d'Orient i també amb el gran bingo de fi d'any. A més, vam celebrar el dia de les famílies, el dia de Sant Antoni Abat. També hem fet un taller de musicoteràpia i acabem d'iniciar el club de lectura amb el llibre Pedra de tartera de Maria Barbal.

Promoció Econòmica, Indústria, Comerç i Turisme Noemi Nus

Conjuntament amb la regidoria d'Esports estem desenvolupant el projecte Collegats-Boumort per tal de consolidar la dinamització turística de l'espai i estem acabant de perfilar una nova edició del mapa de senders i preparant una nova imatge de la marca Collegats-Boumort. Gràcies a la incorporació a l'Ajuntament de Tremp d'una tècnica comarcal de Comerç, subvencionada pel SOC en el marc del projecte 7 comarques, estem treballant conjuntament per tal de dinamitzar el sector comercial, el teixit productiu local i reforçar la cooperació públic-privada. Pel que fa al Conjunt Modernista de Casa Mauri estem elaborant el calendari de visites guiades per aquest any i també estem començant a preparar la rebuda dels passatgers del tren històric del Tren dels Llacs.

Joventut, Esports, Noves tecnologies i Festes Marc Baró

Pel que fa a la joventut estem dinamitzant l'espai jove, hi hem posat un ping-pong, sofàs i una tele i, de moment, l'afluència de joves ha augmentat, sobretot els caps de setmana. A més, fins al mes de maig l'Ajuntament compta amb 5 treballadors/es joves amb contracte de pràctiques, gràcies a un projecte impulsat pel SOC en el marc de la Garantia Juvenil. D'esports, hem inaugurat el

rocòdrom, on es fan cursos d'escalada, hem instal·lat una cistella a fora del pavelló i també hem editat un nou fulletó del Centre BTT a 4 idiomes. De noves tecnologies, a part de l'app Smartvila, també hem posat en marxa l'app Natura Local i estem treballant en la renovació de la pàgina web. Finalment, en l'àmbit de festes, hem recuperat el ball de Carnestoltes.

Cultura, Ensenyament i Salut Susagna Cabré

A la Ludoteca oferim un nou servei, el d'Espai Familiar, on els dies assenyalats, els nens i nenes poden venir a jugar amb els seus pares i mares. A més, s'ha creat un Grup de Criança que organitza les seves trobades al nostre espai. La biblioteca forma part de la Xarxa de Biblioteques, cosa que ens ha permès renovar el fons bibliogràfic i ampliar els serveis, com per exemple, disposar de qualsevol llibre de les biblioteques en xarxa. Pel que fa a la cultura, podem avançar que el mes de maig hi haurà una nova obra de teatre. Finalment, en l'àmbit de la salut, hem instal·lat nous desfibril·ladors als tres centres educatius del municipi.

Obres i Serveis i Medi Ambient Antoni Graell

Hem connectat les dues calçades que envolten l'el·lipse de la Plaça de les Pobles i l'hem adequat com a pista d'atletisme, amb un cost de 3.577,49 €. També hem urbanitzat la vorera sud del carrer de la Font que inclou l'ampliació de la vorera, l'escala d'accés al Camí de l'Horta de la Feixa i un pas de vianants per connectar amb la vorera del pont del Flamisell, amb un cost de 51.010,95 €, finançats per l'Ajuntament. Finalment, el mes de març, es preveu la substitució del col·lector existent al final del carrer del Raval i la canalització general que condueix les aigües residuals a l'Estació Depuradora amb un pressupost d'execució de 44.174,23 €.

L'EQUIP Alba Alegret, Marga Alegret, Maite Arilla, Júlia Alsina, Jordi Farrús, Núria Farrús, Violeta Font, Grup de català del Casal Cívic, Montse González, Joan Macaya, Lídia Ortiz, Clàudia Plana, Neus Porta, Josep M^aRoy.

DIPÒSIT LEGAL L 62-2017

butlleti@lapobladesegur.cat

Els conceptes i opinions expressats en els articles signats que apareixen a Roques Roies no representen necessàriament l'opinió de l'equip redactor d'aquest butlletí.

'Foc, Bosc i Llegendes', el documental sobre les falles, guanya el premi Pirene

El documental, dirigit pels poblatans Albert Aymamí i Agustí Paüls, s'ha endut el 21è premi Pirene de periodisme interpirinenc en categoria audiovisual, organitzat pel Govern d'Andorra.

Júlia Alsina

El govern andorrà va premiar el documental de les falles de la Pobra amb 3.000€ per la qualitat de les imatges i el valor documental del reportatge, ja que ha coincidit amb la proclamació de les falles com a Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per la UNESCO. Per a l'Albert i l'Agustí, haver guanyat aquest premi és una satisfacció i un reconeixement de la feina ben feta que, a més, dóna molta més difusió de la nostra terra i de les nostres tradicions.

El documental 'Foc, Bosc i Llegendes' mostra la tradició de les falles de la Pobra a través de diversos testimonis que expliquen aquesta festa arrelada al Pirineu que, des de fa gairebé seixanta anys, es viu cada 17 de juny a la Pobra. Aquest projecte va començar al 2015 quan l'Albert Aymamí i l'Agustí Paüls van decidir fer un recull audiovisual de les falles i, alhora, quan van començar a gravar i a fer entrevistes. Més endavant s'hi va afegir l'Andrés González-Nandín, ja que faltava un periodista que els ajudés a lligar aquell projecte, on el dibuix ja estava fet però faltava pintar-lo. L'Andrés es va dedicar a fer un guió, escriure textos a l'alçada de les imatges que ja tenien gravades del territori i la festivitat, i a lligar les entrevistes amb el curs de la història.

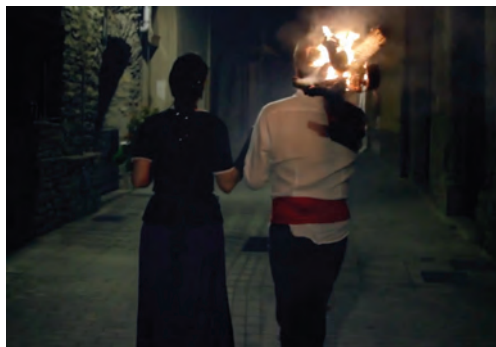
El reportatge explica com han evolucionat les falles; des dels 'Bosc i Llegendes sobre aigües tranquil·les', que l'alcalde Boixareu va presentar com a revulsiu turístic, fins a les actuals, fruit de la tasca de recuperació que ha

fet l'Associació de Fallaires i Pubilles de la Pobra de Segur.

A través del testimoni de protagonistes passats i presents s'explica aquesta tradició. D'una banda, els més grans expliquen els seus inicis i què significava pels joves de l'època tenir una festa com aquesta. De l'altra, en els joves es pot veure la motivació que tenen amb la festa i, tot i que ara es visqui diferent, es pot veure com la tradició ha perdurat al llarg del temps, cosa que per als més veterans és una gran satisfacció.

Els nois, els fallaires, expliquen l'evolució en el procés de fabricar una falla. El canvi de materials i de logística, fan que a poc a poc sigui més fàcil i més segur carregar una falla. Les pubilles també tenen un paper molt important durant la festa, es vesteixen amb la roba tradicional i es concentren totes, com a símbol d'unió.

El documental 'Foc, Bosc i Llegendes' pretén transmetre el sentiment que tenen els poblatans i poblatanes i els valors que han fet de les falles un signe d'identitat. El podeu trobar online complet a Vimeo i la pàgina web d'Andorra difusió. Febrer '17 | 3

El rocòdrom ja està en marxa

L'obra, que ha costat 21.000 €, ha estat finançada en un 50% per la Diputació de Lleida i ha posat en marxa el segon rocòdrom indoor de la comarca, de 7 metres d'alt i 10 d'ample. Aquest equipament dona resposta a les necessitats dels cicles formatius de muntanya i escalada que s'imparteixen a l'INS de la Pobla de Segur i també serà un reclam per potenciar la marca Col·legats-Boumort, impulsada el 2012, que se centra en el turisme d'aventura i d'escalada. El rocòdrom és una instal·lació oberta a tots els públics i costa 2,5 € cada hora als socis del Patronat i del CEPS i 4 € als no socis.

Recollida porta a porta d'oli usat

Actualment s'estima que només es recicla entre el 5% i el 10% de l'oli usat, fet que provoca problemes en la depuració de l'aigua i un desgast físic del sistema de desguàs dels edificis. És per això que l'Associació Reintegra i el Consell Comarcal del Pallars Jussà han impulsat un projecte ecològic per al reciclatge de l'oli de cuina usat a la comarca. El projecte té com a objectiu un augment de la recollida d'aquest residu i oferirà, a partir del febrer, un servei porta a porta pels habitatges, bars i restaurants de les poblacions de Tremp, la Pobla, Isona i Talarn. A més, també hi haurà punts de recollida en alguns supermercats i escoles de la comarca. El projecte compta amb el finançament del SOC i del Fons Social Europeu i permet la consolidació d'un lloc de treball fix a la comarca.

Es renova l'estació meteorològica

Una nova ubicació, a prop del Flamisell, i l'equipament nou totalment actualitzat són les dues principals característiques de la nova estació meteorològica de la Pobla. Oriol Godés, director del Servei Meteorològic de Catalunya, ha explicat que l'antiga estació, que es va posar en marxa el 1995, havia quedat obsoleta tant per ubicació com per consum d'energia. L'estació forma part de la Xarxa d'Estacions Meteorològiques Automàtiques de Catalunya que té més de 180 equipaments arreu del país. L'estació mesura la direcció i la velocitat del vent, la temperatura, la humitat relativa, la pluja i la radiació solar i envia les dades cada 30 minuts a la pàgina web meteo.cat, des d'on qualsevol ciutadà/ana pot consultar-les.

Ja podeu trobar la Pobla a l'app Smartvila

Es tracta d'una aplicació mòbil, apta per Android i iOS, que aglutina la principal informació del municipi: els serveis públics disponibles, l'agenda d'activitats filtrada per temàtiques, les entitats municipals i també els establiments comercials. A més, qui tingui l'aplicació descarregada rebran també avisos de les activitats més importants que es facin al poble, així com de les defuncions. Tot i que la informació també serà visible mitjançant web, es vol oferir un canal de comunicació addicional, que permeti tenir un accés més directe i fàcil per a la ciutadania a la informació municipal, serveis, entitats, notificacions, oferta d'activitats i esdeveniments i l'oferta comercial.

El Casal de Gent Gran es converteix en un Casal Cívic

Des d'aquest mes de gener el Casal de la Gent Gran és un espai obert a tothom on s'oferiran diferents activitats per a tots els públics. La segona planta serà el nou Casal Cívic, on s'hi programaran activitats trimestrals i tallers monogràfics per a infants, joves i adults. Aquest procés de transformació té com a objectiu que les persones grans puguin gaudir d'un envelliment actiu i, alhora, crear uns espais intergeneracionals on poder crear un projecte col·lectiu. Podeu consultar l'agenda del Casal Cívic a la web de l'Ajuntament o al mateix Casal.

El tren té un 85% més de viatgers

Durant el 2016 el tren de la Pobla ha registrat 111.000 viatgers, una xifra que suposa un increment del 85% respecte el 2015. Aquest augment s'ha posat de manifest després de la posada en marxa dels nous trens i horaris, el passat juliol. La mitjana de viatgers de gener a juliol va ser de 5.400 i, en canvi, d'agost a desembre de 14.500. Aquestes dades fan que des de Ferrocarrils de la Generalitat siguin optimistes i creguin que aquest any es podria arribar als 125.000 viatgers. A més, durant el 2016, l'índex de satisfacció dels clients de la línia va ser el més alt de les tres línies que ferrocarrils gestiona.

La Pobla recapta 6323,20 € per la Marató

Concerts a la CTretze

Exhibició de teles

Bàsquet 3x3

Caminada i bicicletada popular

Bingo solidari

Gala benèfica

Nadal a la Pobla 2016

Fira de Nadal

Parc de Nadal

Parc de Nadal

Carters reials

Sant Silvestre

Cavalcada Reis

“Maite Arilla: Necessitaria un parell de vides per trobar tot el que penso que hi ha al Pallars”

Maite Arilla i Alba Alegret

Fa més de 15 anys que la Maite Arilla (La Pobla de Segur, 1968) tenia clar que al Pallars hi havia d’haver evidències de vida neandertal. Pensava que si els neandertals no havien arribat a la península per l’estret de Gibraltar era gairebé segur que havien passat pel Pirineu i que en algun moment havien hagut de parar a dormir o a caçar per les nostres terres.

Per això, gràcies a les excursions que havia fet de petita amb el seu pare i amb el catàleg d’espeleologia en mà va començar a buscar informació sobre les coves que hi havia pel Pallars.

Però no tot va ser tan fàcil, perquè sense un títol superior la Maite no podia excavar i, per tant, buscar aquells indicis de vida neandertal.

És per aquest motiu que el 2008 i amb 40 anys va començar a estudiar Història, cosa que li va permetre, el 2013, fer una intervenció preventiva a la cova. Que la Maite i el seu equip s’interessessin per la Cova de les Llenes no va ser una casualitat. La cova

ja va ser explorada arqueològicament per primera vegada a finals dels anys 40 del segle XX pel professor Maluquer de Motes que, gràcies a una única campanya d’excavació a l’entrada de la cova, va trobar restes d’òssos pertanyents al Plistocè.

Va ser a l’excavació preventiva on la Maite i el seu grup van trobar l’Aquil·les, una eina bifacial, és a dir, de dues cares, que es va deixar de fabricar ara fa uns 120.000 anys aproximadament.

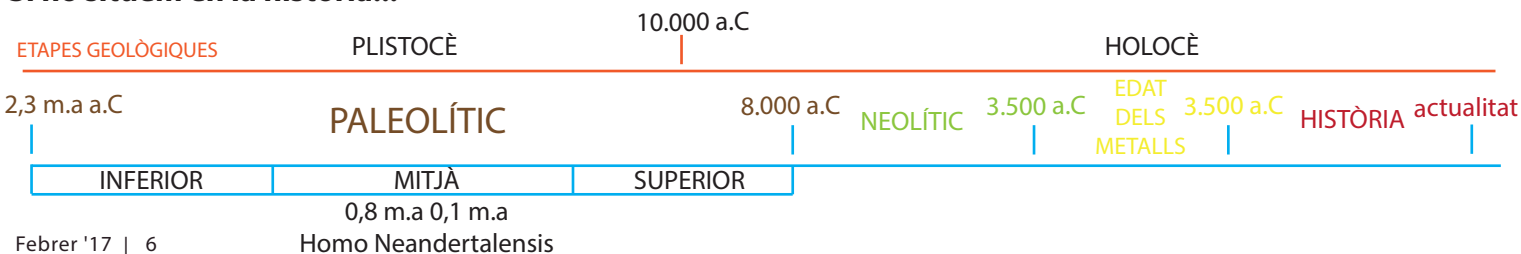

Aquesta troballa és important perquè no s’havia trobat mai cap resta d’hàbitat neandertal al Pirineu de Lleida. Abans de trobar l’Aquil·les es donava per fet que aquí, en aquella època, no hi havia vingut ningú perquè s’entén que eren zones molt fredes i, a més, zones que quedaven allunyades dels corredors mediter-

ranis.

També és molt interessant perquè a nivell geològic, en tot el Pirineu i Prepirineu les restes de les coves no es van conservar a causa de les glaciacions i els desgels posteriors. L’última glaciació va ser molt agressiva i

Si ho situem en la història...

Una curiositat...

A la sala gran de la Cova de les Llenes hi ha unes línies paral·leles a les parets que la Maite no sabia què podien ser. Un dia, mirant un documental d'Atapuerca sobre Evolució Humana, va arribar a la conclusió que podien ser esgarrapades d'ós. Als óssos de les cavernes, quan hibernaven durant 4 o 5 mesos, els creixien molt les ungles i per esmol·lar-les quan es despertaven, la primera cosa que feien era rascar les parets. És per això que a la sala gran es poden veure encara ara aquestes línies paral·leles.

quan es va desfer, fa uns 35.000 anys, va destrossar les coves i totes les restes que hi pogués haver i, per això, la conservació no és gaire bona. Per tant, l'estudi de les activitats humanes en aquest territori i, concretament a la Cova de les Llenes, s'ha d'entendre com una manifestació de l'alta capacitat d'adaptació dels neandertals a unes condicions climatològiques extremes.

L'èxit d'aquesta intervenció va dur a l'equip a realitzar una primera

campanya d'excavació l'agost del mateix any i a enguar l'actual projecte de recerca. El

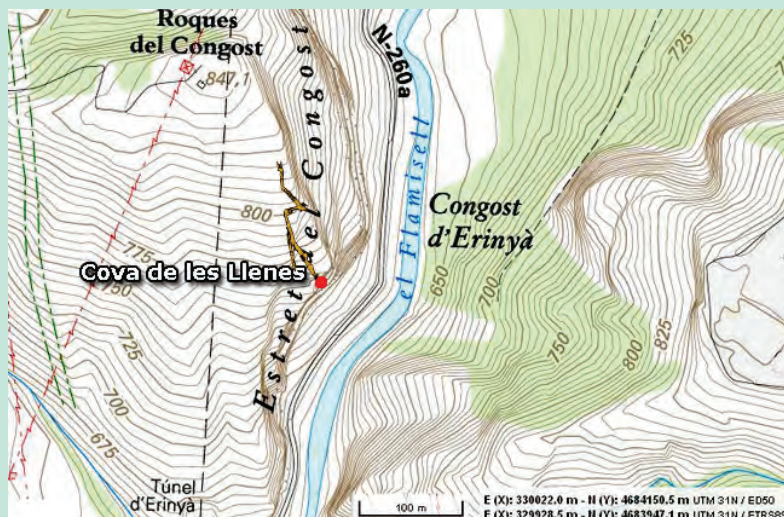
Projecte d'Investigació Arqueològica a la Cova de les Llenes, que duu a terme l'IPHES (Institut Català de Paleoecologia Humana i Evolució Social), es desenvolupa dins del projecte de recerca 'Compartint l'espai: la interacció entre Homínids i

Carnívors al Nord-est Peninsular'. La Cova de les Llenes juga un paper significatiu per entendre aquesta qüestió entre els primers neandertals que van ocupar el nord de Catalunya. La cavitat és coneguda per la presència d'abundants restes de carnívors, principalment óssos, i per la presència ocasional de grups humans

Mandíbula d'ós

On és?

La cova de Les Llenes se situa al Terme d'Erinyà, Municipi de Conca de Dalt (Pallars Jussà), concretament al costat oest del Congost d'Erinyà, format pel riu Flamisell, i aproximadament a uns set quilòmetres al nord de la Pobla de Segur.

EL REPORTATGE

representats per la presència d'indústria lítica, que és el conjunt d'utensilis de pedra fabricat pels humans per processar els animals.

Les excavacions que s'han fet fins al moment han centrat la seva activitat a l'entrada de la cavitat on

s'han recuperat abundants restes faunístiques així com de la indústria lítica pertanyent al Paleolític mig inicial. La gran majoria de restes de fauna corresponen a herbívors, dels quals, el percentatge més elevat està representat pels caprins i la resta per cèrvids. Els carnívors també hi són presents, dominen els óssos de les cavernes i en menor part els felins. La indústria lítica està feta principalment amb quarsites i altres roques metamòrfiques procedents del riu Flamisell.

Són les marques trobades als ossos les que fan pensar que a la Cova de les Llenes hi havia una alternança d'humans i carnívors, tot i que fa la sensació que els carnívors hi tenien una ocupació continuada, mentre que la dels humans era de curta durada i relacionada amb la cacera d'animals. Això, però, són hipòtesis que fan que el projecte de recerca s'interessi per un jaciment com la Cova de les Llenes i la veïna Cova dels Tritons, que és una cova amb un hàbitat humà de cronologia més moderna, de fa 40.000 o 50.000 anys però també té restes neandertals. L'objectiu final, per tant, va més enllà de l'excavació del jaciment i es projecta dins d'un debat d'abast més general que afecta a tot el món dels neandertals. Així doncs, la Cova de les Llenes ofereix garanties per estudiar l'evolució dels patrons de comportament de les primeres comunitats neandertals que van ocupar les àrees muntanyoses del Prepireneu.

Excavacions

Roia: la carn del Pallars que traspasa fronteres

Parlem amb Jaume Jordana, un dels socis fundadors de l'empresa.

Clàudia Plana i Violeta Font

Com va començar el vostre projecte?

Vam començar el 2003, després d'haver acabat la carrera universitària. Com que som fills de ramaders i a casa nostra feien vedella i corder ecològic, vam decidir comercialitzar el producte que feien els nostres pares donant-li valor afegit. Així va néixer Roia, ecològica dels pirineus

Teníeu alguna experiència en aquest camp?

Cap ni una. El Marc (un dels socis) és enginyer d'obres públiques i jo (l'altre soci) sóc enginyer agrònom. Quan va arribar la primera vedella no teníem ni idea de com començar a processar-la.

Amb quin finançament vau comptar al principi?

Amb les famílies. Sense la família no haguéssim pogut fer res perquè, com que érem joves i no teníem capital propi, els bancs no van apostar per nosaltres.

Per què vau decidir seguir el model ecològic?

Com que el consumidor cada cop tenia més coneixement d'aquest model, vam veure que hi havia una demanda latent i vam pensar que seria una bona manera d'arribar-hi. La nostra força era tenir un producte ecològic i de la terra.

Això, us ha obert o tancat portes?

Sense l'ecològic no existiríem. És la nostra força i la base que ha format l'empresa. Ens permet ser competitius i tenir un valor afegit com a càrnica.

Amb quina raça d'animals treballem i d'on vénen?

Tenim els vedells de les nostres explotacions però, com que aquí a Catalunya no hi ha gaire tradició d'engreixar els animals, també en tenim a Andalusia i a Extremadura. La vedella del Pallars és Bruna dels Pirineus i també es fan alguns encreuaments amb llemosí i xarolés. A la resta d'Espanya hi ha altres races. Pel que fa als corders, principalment són xisqueta, però alguns que comprem fora són de raça merina o altres.

On els sacrifiqueu?

El corder, la majoria, a l'escorxador de la Pobla. La vedella a Balaguer i també tenim algun escorxador homologat a Sevilla i Extremadura, on hi sacrifiquem els animals d'aquesta procedència.

Quin és el producte que més sortida té?

Actualment el que estem venent més és la picada i l'hamburguesa, ja que són productes de menys cost per al consumidor/a i últimament s'han posat molt de moda.

On venen la vostra carn aquí Catalunya?

Bàsicament a la gran distribució. Som al Carrefour, al Corte Inglés, a l'Alcampo, al Veritas, al Lidl, al Plus, a l'Eroski... potser me'n descuido algun.

On exporteu?

A Alemanya, Dinamarca, Suècia, Finlàndia, França i estem iniciant un projecte amb Hong Kong per començar a treballar amb la Xina.

Com heu aconseguit arribar-hi?

Des que vam començar anàvem a fires internacionals de producció ecològica, ja que als països del nord estava més implantada. Recollíem molta informació, tot i que a vegades ens donava la sensació que perdíem una mica el temps perquè fins el 2010 no vam tenir el primer client internacional. Després, han sigut les recomanacions dels consumidors/es les que ens han fet arribar gent nova.

Des del principi volíeu arribar tant lluny?

No hi havíem pensat mai, però una cosa porta a l'altra i al final estàs aquí. Els negocis són molt dinàmics i les coses canvien cada dia.

Què en traieu d'aquests anys?

Treballar per un mateix és duríssim perquè no desconnectes mai. A més, com que la carn té una caducitat molt curta, t'obliga a estar-ne pendent tots els dies de la setmana. Com a contrapartida, és com si tinguessis un nen: el veus néixer i el vas conduint fins que es va fent gran.

Com es gestiona una empresa tan gran?

Hi ha algunes dificultats, com per exemple les comunicacions, però treballar a la Pobla és l'essència dels inicis i no volem marxar de la nostra terra, per això el procés productiu el tenim 100% aquí.

Creieu que podeu créixer més?

Sí, els últims anys estem creixent de forma exagerada, entre un 30 i un 40% anuals. La tendència del 2017 pronostica ser la mateixa. Esperem créixer més, amb tot el que això comporta.

Roia en números

Hi treballen 35 persones
Maten entre 80 i 90 vedells i
60 i 70 corders a la setmana
Al cap de l'any facturen uns
6,5 milions d'euros

Jocs, joguines i el seu valor pedagògic

Neus Porta i Montse González

L'APUNT EDUCATIU

El valor pedagògic del joc no es va començar a reconèixer fins el s. XX amb els pedagogs de l'escola nova. El joc és l'activitat fonamental en la vida dels nens/es perquè els porta a desenvolupar-se mentalment, corporalment i socialment. Jugar, doncs, equival a APRENDRE, ja que els infants es coneixen a ells mateixos i al món que els envolta.

Els jocs dels infants evolucionen amb l'edat, però les formes de joc anteriors no desapareixen, sinó que es transformen i s'enriqueixen. Podem classificar el joc en: funcional, simbòlic, de construcció i de regles.

Els diferents tipus de joc, en major o menor grau, contribueixen al desenvolupament de comportaments socials, concretament, de la cooperació, i també d'aspectes de la personalitat com la concentració, perseverança, reflexió i autonomia.

La joguina, per altra banda, és l'element que s'utilitza per jugar. De la seva varietat, riquesa i adequació al moment evolutiu i edat de l'infant, en depèn la realització d'un joc més desenvolupat i estimulants pel nen/a.

Hi ha joguines que desenvolupen més un aspecte que un altre, tot i que la majoria de les joguines poden ser polivalents; així, els arrossegadors, els patins, les cordes, les pilotes, els encaixos, els jocs d'amuntegar i d'acoblar, etc., contribueixen al desenvolupament motriu; i amb les nines, els ninots articulats o sense articular, els animals de peluix, les disfresses, els cotxes, les botigues, les casetes, etc. estableixen relacions afectives i, de vegades, projecten la seva angoixa i resolen situacions conflictives. Moltes de les joguines apuntades anteriorment desenvolupen la intel·ligència, ja que en muntar i desmuntar una joguina, vestir i desvestir una nina, l'infant aprèn a analitzar els objectes, i aquesta acció constitueix un pas cap a les activitats mentals d'anàlisi, de síntesi i de raonament. Les pintures, les disfresses, els titelles, les joguines per enganxar i els instruments musicals, entre d'altres, afavoreixen la creativitat. El parxís, l'oca, les dames, els escacs, el monopoli són alguns dels jocs socials.

Una bona joguina és la que estimula aspectes positius en el desenvolupament de l'infant, que el convida a superar-se o a expressar els seus sentiments, que desperta la seva curiositat o la capacitat de riure i imaginar i que li proporciona aprenentatges i experiències positives per al seu creixement com a persona.

La dona, víctima de la malaltia

Marga Alegret. Llevadora

SALUT

Anys rere anys s'ha intentat fer creure a la dona que tot allò que sentia fruit del pas del temps significava estar malalta. Amb el pas dels anys encara existeix aquesta visió patològica. La dona ha de patir el transcurs de la vida, sembla que la dona sempre estigui angoixada, ansiosa o fins i tot histèrica sota un absolut silenci i simptomatologia masculina. Si senzillament expliquem tot allò que sentim i mirem on som, ens adonarem que existeixen canvis que han d'aparèixer en funció de l'etapa que vivim. En canvi, altres símptomes han d'estudiar-se i no banalitzar-los.

Treballa en l'àmbit de la salut. Mentre treballa passejo per la vida de moltes i moltes dones, un passeig que comprèn des de l'adolescència, passant per l'edat adulta fins a la menopausa o climateri. El pas d'una etapa a l'altra comporta canvis físics, emocionals i socials. Observo que aquelles dones que entenen aquests canvis com a ponts de vida presenten menys símptomes i problemes que aquelles que lluiten per quedar-se parades en etapes passades. Dins el mateix camp sanitari es volen tractar canvis que necessiten temps i respecte.

Dit això també trobem problemes que pateixen les dones i s'encalaixen en un estat de normalitat que resigna a la dona en trobar una millora. El fet de passar etapes no implica haver de patir perquè toca. Quan una dona no es troba bé, no viu bé amb el seu cos, no dorm bé, es troba cansada, té pèrdues d'orina o li cau la matriu mai ha d'assumir que això toca per edat. El benestar de la dona no es pot dissociar de la seva vida quotidiana i del gran paper que aquesta té en la nostra societat. Des d'una visió integral i holística que tingui en compte les emocions, el desenvolupament personal i la vida espiritual, es posa al descobert el patriarcalisme de la professió mèdica i mostra la cara de moltes creences molt esteses fins avui dia.

Aquestes reflexions són per fer entendre a totes les dones del món que hem de ser escoltades. Abans de tot hem d'escoltar-nos nosaltres mateixes, una escolta silenciosa amb el nostre jo i el nostre cos. És possible viure d'una forma plena amb 15, 50 o 70 anys i dins aquesta escolta trobarem solucions que no forçosament seran agressives per mitigar els malestars que sorgeixen al pas dels anys.

QUI SOM?

El club d'esquí de la Pobla de Segur (CEPS) es va fundar l'any 1971 amb l'objectiu de formar bons esquiadors/es a la nostra població i a tota la comarca. El club, però, va restar inactiu alguns anys i va ser a partir de l'any 1990, quan un grup d'esquiadors/es del poble el va tornar a posar en marxa, que el Club va començar a fer-se gran.

L'objectiu que el club es va fixar era formar practicants d'esquí complets i, sobretot, donar oportunitat a la gent jove per iniciar-se al món de l'esquí.

Amb el temps, el club ha creat una secció de muntanya, que ha tingut molt bona acollida i que organitza activitats com la Vertical Cabanera. Tot això ha fet que en aquests moments hi hagi més de 1.000 socis i sòcies, que any rere any segueixen fent més gran aquella petita idea de crear un club d'esquí a la Pobla de Segur.

On ens pots trobar?

Pavelló Municipal d'Esports
Els divendres de 18 a 20 durant la temporada d'esquí
ceps@ceps.cat / www.ceps.cat

QUÈ FEM?

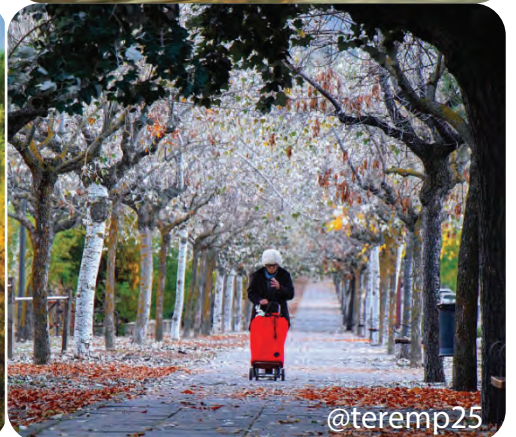
Amb els anys el CEPS ha anat guanyant nom, no només en el món de l'esquí sinó en el de natura i muntanya. A més de l'organització de cursos d'esquí infantils i adults i la participació a la lliga de l'esquí escolar, el CEPS també destaca per l'organització de la Firaski, de l'Open Vall Fosca i del Correpallars (Lliga pallaresa de curses de muntanya). A més, pels socis i sòcies, els CEPS organitza sortides d'esquí, de senderisme, tallers de formació i cursos d'iniciació d'escalada per a infants i joves. A més, i no podria ser d'altra manera, el CEPS organitza cada temporada d'hivern els cursets d'esquí alpí, tant per a nens i nenes com per a adults, i des del nivell debutant al de perfeccionament.

Instagram

#lapobladesegur

#igerspobla

Vista de la Pobla de Segur des de la Costapera, cap a l'any 1912.

Jordi Farrús

ARA FA 100 ANYS...

Es pot observar que encara no hi ha el llac de Sant Antoni, i als rius Noguera Pallaresa i Flamisell s'hi noten els efectes dels grans aiguats de l'any 1907. Ja hi ha la Torre de Mauri (edifici de l'actual ajuntament), el Molí de l'Oli i l'edifici on ara hi ha l'Oficina de Turisme, i un gran jardí que arriba fins a casa Casanova edificada també per Ramon Mauri. A l'altre costat de l'avinguda Verdaguer les cases acabaven davant de l'actual farmàcia Solduga,

llavors fàbrica de licors. Més avall de la mateixa avinguda, al centre de la fotografia i davant del campanar, destaca cal Xoriçaire, edificada l'any 1906 per Sebastià Obach. Més a la dreta, davant de l'edifici clar de Casa Mauri (ara casa i botiga de Pere Cortina) hi ha una massa fosca d'arbres del passeig que anava de l'actual plaça de l'Arbre fins al començament de l'actual carrer de la Bellavia, llavors conegut com camí del Torricó. El camí del Torricó portava al cementiri, que era on ara hi ha la Residència Verge de Ribera. Els camps que hi ha en primer terme a la dreta ara estan ocupats per les Cases del Pont, camp de futbol, parc Alcalde Boixareu, escola Raiers i carrer Indústria. Al fons de la imatge es veu la carretera ben marcada que ja arribava a la Pobla, tot i que fins a l'època de la fotografia no es va construir el Pont de Ferro per poder entrar al poble en millors condicions que amb els antics ponts de fusta que les riuades s'emportaven periòdicament. A l'esquerra es pot apreciar que l'accés des del Pont de Claverol era pel pont penjant de sirgues que anava des de l'Hostal del Pont fins a les cases del carrer de Baix, desaparegudes després dels aiguats de l'any 1937, fet que va ser l'origen del barri de les Cases del Pont de la Pobla.

FOTODENÚNCIA

L'ajuntament es reserva aquest espai per respondre a les queixes dels poblatans i poblatanes.

Podeu enviar la vostra fotodenúncia a:
butlleti@lapobladesegur.cat

L'agradable camí del costat del riu Noguera Pallaresa que va del Vernetot cap a sota de la Font de l'Us, queda tallat per l'aigua del torrent de Vallcarga, i cal travessar-ho saltant per sobre de fustes i pedres inestables que sovint estan humides i acabes amb els peus a l'aigua. No hauria de ser gaire costós fer-hi una simple palanca per passar-hi a peu, amb els extrems d'accés nets, o com a mínim uns pilons de material i un cable per agafar-se. Jordi Farrús

'Roda el món i torna al born'

El Manel Dalmau, fill de la Poble, és un jove inquiet, documentalista d'ofici i rodamón de vocació

Com et defineixes?

Rodamón. Poblatà. Poblatà-rodamón. Sento que la pàtria d'un és la infantesa. És curiós que un lloc tan petit com la Poble signifiqui tant quan surts al món. Als llocs on he estat, he explicat les vivències que té un fill únic en un poble petit. Allà on vaig tothom sap què és la porta del Pirineu.

Quin va ser el motiu per sortir a l'estranger?

El motiu que em va empènyer a viatjar va ser la curiositat. La ment s'ha de mantenir amb la curiositat. És la curiositat allò que ens manté mentalment i espiritual joves. El dia que deixi de somniar ja em puc morir.

I a partir de la primera experiència... Quins països més has visitat?

He estat per tot arreu: a tot Europa, a l'Orient Mitjà fins a la Índia. D'Amèrica, excepte Brasil, Argentina, Uruguai, Paraguai i Bolívia, ho he visitat tot. I he visitat també el nord d'Àfrica. El que no m'agrada gaire és vantar-me dels llocs visitats. El que faig, com a professional del documental que sóc és plasmar les meves experiències en vídeo del viatge.

És la curiositat allò que ens manté mentalment i espiritual joves

Quins plans tens de futur?

No penso gaire en el futur, el present és prou interessant. Mai no he estat una persona d'objectius ni metes. El que ens han ensenyat (estudia, ves a la universitat, casa't i tingues tres fills) no concorda amb el meu perfil de persona sinó que simplement respecto al peu de la lletra el que hem vingut a fer en aquesta vida, que és sobreviure. Per mi el futur és gaudir del present.

Quines inquietuds tens?

Totes, les tinc totes. El meu ordre de preferències és salut, amor i gastronomia. L'art, la professió o escriure t'ajuda a comprendre moltes coses.

La Poble tornarà a ser el que havia sigut?

A mi m'agrada dir les coses clares. Dubto molt que ho sigui, i espero que no hi torni perquè ha de ser més gran encara del que era. No tenim res però ens hem cregut tant que som l'hòstia que no hi ha cap esforç.

Estic molt preocupat pels i les joves que tenim ara a la Poble. Penso que les generacions que ho han donat tot per l'associació, pel poble, es van acabant i això és un problema.

Estic molt preocupat pels joves que tenim ara a la Poble

De tots el projectes, amb quin has simpatitzat més?

Si hi ha d'haver un documental a què tinc una estima especial és el dels anys 60 de la Poble. A banda que obtinguéssim premis a França o a la Generalitat, és un documental del qual vam estar molt contents tot l'equip que hi vam participar. És un documental que ha construït la gent de la Poble, és alguna cosa col·lectiva. Un altre exemple és La memòria dels temps perduts pel qual també es va interessar la televisió espanyola. Em sento orgullós de tots els documentals i tots tenen la seva història.

Has tret profit de veure costums d'un altre país?

Molt, sempre. Si vas a un país a no conèixer i a imposar els teus costums no cal que viatgis.

T'has entès a tot arreu?

Sí, cap problema enlloc. És curiós perquè m'he adonat que en tornar, el català em costa.

T'has sentit acollit amb les persones envers els teus objectius de feina?

Sempre, mai no he tingut problemes a l'hora de fer les històries. El Cirerer Rosa va tenir tant ressò que quan preparàvem el documental dels anys 60 el material venia sol. S'ha de gaudir de l'ofici, és aprenentatge.

Quan arribes a la Poble, quin efecte et fa?

Ploro, sempre. És tornar a activar bateries, és aquí on les tinc. Quan arribo el primer que faig és anar al cementiri a veure els que ja no hi són que, per desgràcia, cada cop són més.